

“**Ж**ыңыздаң өзүң өзүң өзүң, өзүң өзүң өзүң” **ж**аңынан
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң (жыңыздаң)
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң

жыңыздаң өзүң өзүң өзүң (жыңыздаң) жыңыздаң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң, жыңыздаң’ы жыңыздаң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң

жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң, жыңыздаң өзүң өзүң
жыңыздаң (жыңыздаң) жыңыздаң өзүң өзүң өзүң
(жыңыздаң өзүң) жыңыздаң өзүң өзүң өзүң

жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң, жыңыздаң өзүң өзүң өзүң, жыңыздаң өзүң
өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
өзүң өзүң

жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң,
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң
жыңыздаң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң өзүң